یادداشت

داوود رفعتی
دبیر ستاد استانداردسازی ورزشگاه‌ها

فوتبال ایران آماتور نیست

ورزشگاه‌های فوتبال ایران با استانداردهای کنفدراسیون فوتبال آسیا فاصله دارند، اما نمی‌توان آنها را آماتور یا در سطح درجه دو آسیا دانست. اما سایر کشورهای آسیایی با سرمایه‌گذاری بیشتر، امکانات و زیرساخت‌های خود را به‌روز کرده‌اند و طبیعی است که در این زمینه از ایران پیشی گرفته باشند؛ اما جبران این فاصله کار نشدنی‌ای نیست.

اگرچه امکانات ورزشگاه‌های مورد استفاده در لیگ برتر فوتبال ایران در سطح قابل قبولی قرار دارد، باشگاه‌های فوتبال کشور باید تلاش مضاعفی برای رفع نواقص و ایرادات ورزشگاه‌های خود با هدف کسب مجوز میزبانی در رقابت‌های آسیایی انجام دهند. باشگاه‌ها نمی‌توانند به تماشاگران بگویند فوتبال تماشا نکنند، چون شرایط لازم برای میزبانی را نداریم. از سوی دیگر، درست است که شرایط برای همه باشگاه‌های فوتبال سخت‌تر شده و آنها ناچارند به‌طور مستمر هزینه کنند، اما انصافاً تاکنون گام‌های خوبی برای استانداردسازی ورزشگاه‌ها برداشته شده و پیشرفت قابل‌توجهی نیز در این زمینه صورت گرفته است.

نکته مهم اینجاست که در ایران کمتر به این موضوع توجه می‌شود که قوانین و استانداردهای AFC هر سال به‌روز می‌شوند و ورزشگاه‌ها نیز باید متناسب با این تغییرات، امکانات خود را ارتقا دهند. در واقع، به دلیل اینکه در سال‌های گذشته اقدامات لازم به‌موقع انجام نشده و ورزشگاه‌های ایران نسبت به کشورهای دیگر چند قدم عقب‌تر هستند، جبران این عقب‌ماندگی با توجه به تغییرات و الزامات جدید کنفدراسیون فوتبال آسیا کمی دشوار شده است. با وجود این، کسب مجوز میزبانی برای باشگاه‌های ایرانی در رقابت‌هایی مانند لیگ قهرمانان آسیا، لیگ نخبگان و لیگ الیت دو غیرممکن نیست، اما به تلاش و سرمایه‌گذاری بیشتری نیاز دارد.

برای مثال، ورزشگاه فولاد خوزستان از نظر برخورداری از سقف مشکلی ندارد، اما اسکوربورد آن باید به کیفیت 4K ارتقا پیدا کند و سیستم نورپردازی و سایر امکانات آن نیز به‌روز شود. ورزشگاه امام رضا(ع) مشهد هم نیازمند اصلاح و ارتقای سیستم نورپردازی، اسکوربورد، رختکن‌ها و محل تردد اتوبوس‌های تیم‌هاست.

در کنار این ورزشگاه‌ها، سایر مجموعه‌ها نیز برای رسیدن به استانداردهای مورد نظر AFC باید نواقص خود را برطرف کنند. برای نمونه، ورزشگاه سیروس قایقران ملوان بندرانزلی به ظرفیت نور ۲۴۰۰ رسیده است، اما سایر امکانات آن نیز باید تغییر کند و ارتقا یابد. ورزشگاه پارس شیراز نیز با وجود برخورداری از گرید B، در بخش جایگاه VIP و ضلع روبه‌رو دارای پوشش سقف است. این ورزشگاه سال گذشته به‌روزرسانی شد و شرایط بهتری پیدا کرد، اما همچنان برخی ایرادات آن باید برطرف شود.

یادداشت

سیروس احمدی
مدیرکل دفتر امور باشگاه‌های وزارت ورزش و جوانان

وظیفه دولت تأمین ورزشگاه نیست

سیاست وزارت ورزش حمایت از باشگاه‌های فوتبال بویژه باشگاه‌های پرطرفدار بوده و ادامه خواهد داشت اما باید بین مسئولیت دولت در نگهداری و تکمیل زیرساخت‌های ملی ورزش و مسئولیت باشگاه‌ها در تأمین شرایط لازم برای میزبانی از مسابقات خود تفاوت قائل شد. دولت برای توسعه زیرساخت‌های ورزش کشور تلاش می‌کند، اما این به معنای آن نیست که دولت وظیفه‌ای در قبال تأمین امکانات باشگاه‌های حرفه‌ای فوتبال دارد.

آنها باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند و در قبال امکاناتی که دارند پاسخگو باشند. پرسپولیس و استقلال ورزشگاه‌هایی در اختیار دارند که باید به‌جای طرح مطالبات یک‌طرفه از دولت، از ظرفیت‌های موجود استفاده کنند.

باشگاه‌ها نباید توقع داشته باشند دولت و شرکت توسعه با صرف منابع عمومی، زیرساخت‌های ورزشی را آماده و تکمیل کنند و تعهدات مالی آنها نسبت به ورزشگاه‌ها بلاتکلیف بماند. رویکرد وزارت ورزش و جوانان حمایت از فوتبال و فراهم کردن زیرساخت‌های مناسب برای ورزش کشور است، اما باشگاه‌ها نباید با این حمایت مسئولیت‌ها و تعهدات خود را نادیده بگیرند. توسعه ورزش حرفه‌ای زمانی به شکل صحیح اتفاق می‌افتد که همه طرف‌ها، متناسب با مسئولیت و جایگاهی که دارند، به وظایف خود عمل کنند. به هر حال باشگاه‌ها با پرداخت تعهدات مالی خود به شرکت توسعه برای پیشبرد پروژه‌ها و تکمیل هرچه سریع‌تر ورزشگاه آزادی کمک می‌کنند.

«ایران» ضرورت بازنگری در روند استانداردسازی ورزشگاه‌های فوتبال را بررسی می‌کند

استادیوم‌ها در آفساید نوسازی

سینا حسینی/ فوتبال ایران در شرایطی برای حفظ جایگاه خود در آسیا تلاش می‌کند که یکی از ابتدایی‌ترین الزامات حضور در این سطح، یعنی برخورداری از ورزشگاه‌های استاندارد، به نقطه ضعف جدی آن تبدیل شده است. امروز کیفیت فنی تیم‌ها، توانایی بازیکنان و عملکرد مربیان تنها بخشی از معادله موفقیت هستند؛ زیرساختی که مسابقه در آن برگزار می‌شود نیز به اندازه کیفیت ترکیب تیم اهمیت دارد. موضوعی که فوتبال ایران همچنان در آن با فاصله قابل توجهی از استانداردهای روز آسیا قرار دارد.

سخت‌گیری‌های کنفدراسیون فوتبال آسیا در زمینه صدور مجوز میزبانی افزایش یافته و اظهارات مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، درباره وضعیت ورزشگاه‌های کشور نیز ابعاد این چالش را آشکار کرده است. به گفته او، در میان ورزشگاه‌های ایران تنها ورزشگاه پارس شیراز موفق به دریافت استاندارد گرید B شده است؛ آماری که نشان می‌دهد بخش قابل توجهی از زیرساخت‌های فوتبال کشور همچنان با الزامات AFC فاصله دارند.

در فوتبال حرفه‌ای، ورزشگاه فقط یک زمین چمن و چند سکو برای استقرار تماشاگران نیست. نور استاندارد، کیفیت سطح بازی، سیستم زهکشی، امکانات رختکن، اتاق داوران، تجهیزات پزشکی، الزامات امنیتی، امکانات رسانه‌ای و زیرساخت‌های VAR مجموعه‌ای از معیارهایی هستند که صلاحیت یک ورزشگاه را برای میزبانی مسابقات تعیین می‌کنند. ضعف در هرکدام از این بخش‌ها می‌تواند امتیاز میزبانی را از یک باشگاه بگیرد.

پیامدهای این وضعیت برای باشگاه‌های ایرانی فراتر از تغییر محل برگزاری مسابقه است. تیمی که در رقابت‌های آسیایی از حمایت هواداران خود محروم می‌شود و ناچار است در شهری دیگر به میدان برود، بخشی از مزیت میزبانی را از دست می‌دهد. هزینه‌های سفر، اقامت و جابه‌جایی تجهیزات نیز افزایش پیدا می‌کند و حتی برنامه‌ریزی فنی تیم تحت تأثیر قرار می‌گیرد. نگرانی مهم‌تر به فرآیند صدور مجوز حرفه‌ای بازمی‌گردد. ضعف زیرساختی و نبود ورزشگاه واجد شرایط می‌تواند برای باشگاه‌ها در مسیر دریافت مجوز حرفه‌ای دردسرساز شود و در صورت تداوم، بر اعتبار فوتبال ایران و سهمیه‌های باشگاهی کشور در رقابت‌های قاره‌ای اثر منفی بگذارد. برای عبور از این چالش، اول باید تمام ورزشگاه‌های لیگ برتر بر اساس شاخص‌های AFC ممیزی فنی شوند و فهرست نواقص، هزینه اصلاح و زمان مورد نیاز برای هر مجموعه مشخص شود. در مرحله بعد، ورزشگاه‌های میزبان نمایندگان آسیایی باید در اولویت سرمایه‌گذاری قرار بگیرند. اصلاح نور، چمن، زهکشی، امکانات پزشکی، امنیتی و رسانه‌ای می‌تواند بخشی از مشکلات را در کوتاه‌مدت برطرف کند؛ درحالی که نواقص سازه‌ای به برنامه‌های عمرانی و بودجه بلندمدت نیاز دارند.

فوتبال ایران نمی‌تواند در زمین مسابقه مدعی رقابت با قدرت‌های آسیا باشد، اما بیرون از زمین همچنان با ابتدایی‌ترین الزامات میزبانی فاصله داشته باشد. حفظ اعتبار فوتبال کشور از مسیر اصلاح زیرساخت‌ها می‌گذرد؛ مسیری که هر روز تأخیر در آن، هزینه بیشتری به باشگاه‌ها و فوتبال ایران تحمیل خواهد کرد.

هومن مشعشعی، معاون فنی و مهندسی شرکت توسعه و نگهداری در گفت‌وگو با «ایران»:

هیچ کجای دنیا دولت وظیفه ندارد ورزشگاه بسازد

مهری رنجبر/ جلسه مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال، با نماینده کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) بار دیگر موضوع استانداردسازی ورزشگاه‌های ایران را به سوژه داغ رسانه‌ها تبدیل کرد؛ مسأله‌ای که طی سال‌های اخیر به یکی از موانع اصلی میزبانی تیم‌های ایرانی در رقابت‌های آسیایی تبدیل شده است. در شرایطی که برخی ورزشگاه‌های کشور هنوز نتوانسته‌اند مجوز میزبانی مسابقات بین‌المللی را دریافت کنند، بحث درباره کیفیت زیرساخت‌ها و الزامات AFC اهمیت بیشتری پیدا کرده است. هومن مشعشعی، معاون فنی و مهندسی شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی، در گفت‌وگو با «ایران» ارزیابی متفاوتی از شرایط موجود دارد. او وضعیت ورزشگاه‌های ایران را فاجعه‌بار نمی‌داند و معتقد است باید میان گرید فنی ورزشگاه‌ها و ضوابط برگزاری مسابقات تفاوت قائل شد. مشعشعی همچنین تأکید دارد که ارتقای استانداردها به سرمایه‌گذاری بیشتر باشگاه‌ها و اصلاح مدل اقتصادی فوتبال ایران نیاز دارد.

گرید استانداردسازی مجوز میزبانی نیست

معاون فنی و مهندسی شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی درباره معیارهای جدید استانداردسازی ورزشگاه‌ها می‌گوید: «AFC در سال ۲۰۲۶ الزاماتی را برای ورزشگاه‌ها منتشر کرده که براساس آن، ورزشگاه‌ها از نظر فنی و زیرساختی به پنج دسته تقسیم می‌شوند. بالاترین گرید A و پایین‌ترین E است. این تقسیم‌بندی براساس ضوابطی مانند ظرفیت تماشاگران، روشنایی برحسب لوکس پرژکتورها، نوع و تعداد صندلی‌ها، امکانات VIP، وضعیت سقف جایگاه‌ها، تجهیزات ایمنی، سیستم پایش تصویری و کنترل الکترونیکی ورود تماشاگران و سایرامکانات فنی و پشتیبانی انجام می‌شود. موضوع دیگر، معیارهای برگزاری مسابقات است. گریدهای فنی به تنهایی به معنای مجوز میزبانی نیست. این دو موضوع با یکدیگر ارتباط دارند، اما نمی‌توان گفت هر ورزشگاهی که گرید A دارد، الزاماً مجاز به میزبانی تمام مسابقات است درمقابل یک ورزشگاه با گرید پایین‌تر نیز ممکن است شرایط میزبانی مسابقاتی را که الزامات کمتری دارد، فراهم کند.

دو دسته ضابطه برای میزبانی

مشعشعی با تفکیک استانداردهای فنی ورزشگاه‌ها از الزامات برگزاری مسابقات، توضیح می‌دهد: «ما دو دسته ضابطه داریم؛ یک دسته مشخصات فنی و زیرساختی ورزشگاه‌هاست و دسته دیگر به شرایط میزبانی مسابقات ارتباط دارد. هر مسابقه، از لیگ نخبگان آسیا و لیگ قهرمانان دو گرفته تا چلنج کاپ و الیت دو، در هر مرحله ضوابط میزبانی خاص خود را دارد.

بعضی از این ضوابط ارتباطی با ساختمان ورزشگاه ندارند. برای مثال، فاصله ورزشگاه تا فرودگاه بین‌المللی، امکانات حمل و نقل و دسترسی، برخورداری شهرمیزبان از ظرفیت اقامتی مناسب و هتل‌های ۵ و ۵ ستاره در مسابقات سطح بالا از موضوعات مهم در ارزیابی میزبان است. این موارد بیشتر به زیرساخت‌های شهری و خدماتی مربوط می‌شود؛ برای مثال ورزشگاه فولادآرنا از نظر بسیاری از امکانات فنی مجموعه استانداردی است، اما به دلیل نبود امکانات اقامتی کافی و هتل‌های مورد نیاز در اهواز، ممکن است با مشکل میزبانی روبه‌رو شود. داشتن ورزشگاه مناسب به تنهایی کافی نیست و ضوابط برگزاری مسابقه تعیین‌کننده خواهد بود. نماینده AFC براساس مقررات هر رقابت، سطح مسابقه و گزارش‌های ارزیابی درباره تأیید ورزشگاه تصمیم می‌گیرد، حتی ورزشگاهی با گرید A هم ممکن است به دلیل تأمین نکردن سایر الزامات، مجوز میزبانی یک مسابقه خاص را دریافت نکند.

فینال جام جهانی در ورزشگاه غیرمسقف

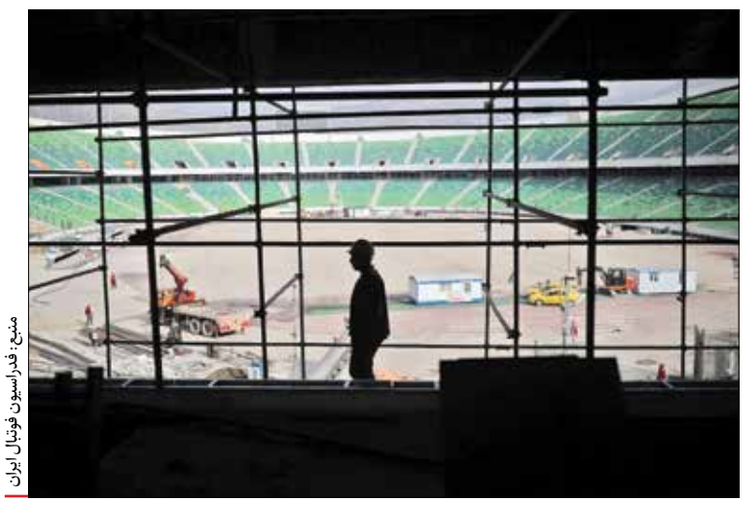
او برای توضیح تفاوت میان گرید فنی و شرایط میزبانی به نمونه‌هایی از فوتبال جهان اشاره می‌کند: «فینال جام جهانی ۲۰۲۶ در ورزشگاه نیویورک نیوجرسی برگزار شد، ورزشگاهی که سقف کامل ندارد و این درحالی است که طبق مقررات AFC پوشش سقف تمام جایگاه‌های تماشاگران یکی از الزامات گرید A محسوب می‌شود. در رقابت‌های لیگ ملت‌های اروپا نیز دیدار پرتغال و دانمارک در ورزشگاه ژوزه الوالاده لیسبون و مسابقه کرواسی-فرانسه در ورزشگاه پولیود شهر اسپلیت برگزار شد که این ورزشگاه‌ها نیز از نظر طراحی، قدمت و ویژگی های کالبدی با هم متفاوت هستند. اما بر اساس ضوابط یوفا برای میزبانی مورد تأیید قرار گرفتند. این نمونه‌ها نشان می‌دهد که نمی‌توان استانداردهای یک کنفدراسیون را مبنای قضاوت درباره همه ورزشگاه‌های جهان قرار داد. برای دریافت میزبانی موضوع گرید فنی یک ورزشگاه نیست بلکه باید شرایط مورد نیاز در حوزه‌های ایمنی، رسانه، فناوری اطلاعات، مسائل اقتصادی ، تبلیغات و امکانات اجرایی نیز فراهم شود. حتی در لیگ قهرمانان اروپا می‌بینیم که ورزشگاه بارسلونا در شرایط بازسازی قرار دارد و با وجود تکمیل نشدن بخش‌هایی از آن، امکان برگزاری مسابقات در آن برگزار می‌شود. ورزشگاه استون‌ویلا هم قدمت زیادی دارد، اما همچنان میزبان مسابقات است. بنابراین نمی‌توان گفت وضعیت استاندارد ورزشگاه‌های ایران با یک فاجعه ملی روبه‌رو است. البته این به معنای بی‌نیازی از اصلاح و توسعه نیست،بلکه ما باید در مسیر استانداردسازی حرکت کنیم. در سال‌های اخیر نیز اقداماتی مانند ارتقای نور ورزشگاه و اصلاح چمن چند مجموعه انجام شده است.

اقتصاد ورزش حرفه‌ای مستقل از دولت

معاون فنی و مهندسی شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی نقش اقتصاد فوتبال و استقلال مالی باشگاه‌ها را در توسعه زیرساخت‌ها مهم می‌داند و معتقد است وابستگی به بودجه دولتی باید کاهش پیدا کند. او در این باره می‌گوید: «اقتصاد ورزش حرفه‌ای در دنیا چشم‌انتظار بودجه دولت نیست. در هیچ‌کجای دنیا دولت وظیفه ندارد برای هر باشگاه ورزشگاه بسازد. باشگاه‌ها باید از نظر مالی و اقتصادی مستقل باشند و با مدیریت هزینه‌ها، بخشی از درآمد خود را به سرمایه‌گذاری در زیرساخت اختصاص دهند.

قرار نیست تمام بودجه باشگاه صرف خرید بازیکن و استخدام مربی شود. باشگاه‌ها باید ورزشگاه بسازند و انتظار اینکه دولت برای همه آنها مجموعه ورزشی احداث کند، معقول نیست. متأسفانه در ایران جا افتاده است که وظیفه دولت تأمین امکانات باشگاه‌هاست و باشگاه‌ها فقط باید در مسابقات شرکت کنند. البته باشگاه‌ها می‌گویند چون حق پخش تلویزیونی دریافت نمی‌کنند، از بخش مهمی از درآمدهای خود محروم هستند و امکان سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها را ندارند که این شرایط یک چرخه اقتصادی منفی ایجاد کرده است. باید با اصلاح این وضعیت، درآمد باشگاه‌ها افزایش پیدا کند تا امکان استانداردسازی ورزشگاه‌ها نیز فراهم شود.»

> در هیچ‌کجای دنیا دولت وظیفه ندارد برای هر باشگاه ورزشگاه بسازد. باشگاه‌ها باید از نظر مالی و اقتصادی مستقل باشند و با مدیریت هزینه‌ها، بخشی از درآمد خود را به سرمایه‌گذاری در زیرساخت اختصاص دهند

منبع: فدراسیون فوتبال ایران

همه ورزشگاه‌ها دولتی نیستند

مشعشعی درباره مالکیت و مدیریت ورزشگاه‌های فوتبال ایران نیز توضیح می‌دهد: «در لیگ فوتبال ایران همه ورزشگاه‌ها دولتی نیستند. وزارت ورزش بعضی از ورزشگاه‌ها را در اختیار دارد و شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی نیز فقط ورزشگاه آزادی را مدیریت می‌کند.»

چرا AFC این‌قدر سختگیری می‌کند؟

او با اشاره به سختگیری‌های کنفدراسیون فوتبال آسیا می‌گوید: «نمی‌دانم چرا ضوابط AFC تا این اندازه سختگیرانه است؛ حتی در بعضی موارد سختگیری‌ها از مقررات لیگ‌های اروپایی هم بیشتر به نظر می‌رسد. در اروپا ممکن است ورزشگاه‌ها قدیمی باشند، اما امکانات مناسبی دارند؛ حتی اگر بخشی از آنها مسقف نباشد. اگر واقعاً نمی‌توان در ورزشگاه غیرمسقف مسابقه ملی برگزار کرد، پس چرا فینال جام جهانی در ورزشگاهی غیرمسقف، اما مجهز به امکانات مورد نیاز برگزار شد؟ البته هر کنفدراسیونی مقررات خودش را دارد و باید میان گریدبندی فنی و شرایط اختصاصی برگزاری مسابقات تفاوت قائل شد. نکته این است که نبود یک ویژگی لزوماً به معنای نامناسب بودن کلی ورزشگاه برای برگزاری مسابقات بین‌المللی نیست.»

آزادی در آستانه گرید A

معاون فنی و مهندسی شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی درباره وضعیت ورزشگاه آزادی و امکان دریافت بالاترین گرید فنی می‌گوید: «ورزشگاه آزادی با تکمیل شرایط مورد نیاز، گرید A را دریافت می‌کند و تنها مشکل باقی‌مانده آن مسقف نبودن طبقه دوم است. اگر این بخش مسقف شود، ورزشگاه گرید A خواهد گرفت. آزادی پس از بازسازی، از نظر استانداردهای فنی در سطح بالایی قرار می‌گیرد و بین گرید A و B است. مسقف کردن طبقه دوم در زمان بهره‌برداری نیز امکان‌پذیر است و برای انجام این کار نیازی نیست ورزشگاه تعطیل شود.»

سرمایه‌گذاری بیشتر برای ارتقای گرید ورزشگاه‌ها

مشعشعی با تأکید بر ضرورت افزایش سرمایه‌گذاری برای استانداردسازی ورزشگاه‌های کشور می‌گوید: «فدراسیون فوتبال طی دو سال گذشته فعالیت‌های خوبی در مسیر استانداردسازی ورزشگاه‌ها انجام داده و در بسیاری از موارد نیز اقدامات اصلاحی صورت گرفته است. یکی از مشکلات ورزشگاه‌های قدیمی، محدودیت فضا برای توسعه امکانات پشتیبان است. برای مثال، ورزشگاه نقش جهان بیشتر با مشکل فضاهای پشتیبان مواجه است. ظرفیت اتاق خبرنگاران، جایگاه گزارشگران، مدیا سنتر و میکسدزون برای مصاحبه با خبرنگاران، هرکدام ضوابط مشخصی دارند. مقررات جدید با شرایط ورزشگاه‌هایی که سال‌ها قبل ساخته شده‌اند، همیشه همخوانی ندارد. برای دریافت گرید A، افزایش ظرفیت بعضی فضاها ضروری است، اما ورزشگاهی که ساخته شده، امکان توسعه فیزیکی زیادی ندارد.»

حمیدرضا گرشاسبی، مدیرعامل فولاد خوزستان در گفت‌وگو با «ایران»:

ورزشگاه فولاد آماده میزبانی آسیاست، اما مجوز نداریم

گروه ورزشی/ حمیدرضا گرشاسبی، مدیرعامل باشگاه فولاد خوزستان، در گفت‌وگو با «ایران» درباره شرایط ورزشگاه این باشگاه می‌گوید: «می‌توانیم ادعا کنیم فولاد از نظر امکاناتی مانند گیت‌های ورودی، چیدمان صندلی‌ها، مسائل بهداشتی و سایر استانداردها، بهترین ورزشگاه را در اختیار دارد. از نظر میزبانی و حضور تماشاگران هیچ دغدغه‌ای نداریم و حتی ورزشگاه ما مسقف است. اما به دلیل اینکه ردیف مالی باشگاه زیان‌ده ثبت شده، نتوانسته‌ایم مجوز حرفه‌ای دریافت کنیم. به همین دلیل هنوز ورزشگاه فولاد را در ارزیابی‌ها قرار نداده‌اند.» مدیرعامل فولاد معتقد است مشکل اصلی این باشگاه برای دریافت مجوز حرفه‌ای به سرمایه ثبت‌شده و ساختار مالی آن بازمی‌گردد؛ مسأله‌ای که با وجود برخورداری از امکانات سخت‌افزاری مناسب، مانع عبور فولاد از الزامات حرفه‌ای شده است. گرشاسبی در تشریح این موضوع می‌گوید: «سرمایه این باشگاه از زمان تأسیس ۱۰۰ هزار تومان ثبت شده است. از آنجا که سرمایه باشگاه با نیازهای مالی آن تناسب ندارد و باشگاه زیان‌ده محسوب می‌شود، به فولاد مجوز ملی داده‌اند. البته کوتاهی مدیران در سال‌های گذشته برای تغییر سرمایه و انجام اصلاحیه‌های لازم نیز بی‌تأثیر نبوده است. در حال حاضر به دنبال افزایش سرمایه هستیم و آن را به ۲۳۰ میلیارد تومان رسانده‌ایم، اما اصلاحیه دیگری هم در پیش داریم و باید سرمایه را تا ۹۰۰ میلیارد تومان افزایش دهیم.» حمیدرضا گرشاسبی با اشاره به پیگیری‌های باشگاه برای دریافت مجوز حرفه‌ای در ادامه توضیح داد: «فولاد دفاعیات خود را به کمیته استیناف مجوز حرفه‌ای فدراسیون فوتبال ارائه کرده و امیدواریم با پذیرش این دفاعیه بتوانیم مجوز حرفه‌ای این فصل را دریافت کنیم. با توجه به اینکه در رقابت‌های آسیایی حضور نداریم، الزام فوری برای دریافت این مجوز نداریم، اما اعتباری که فولاد در سال‌های گذشته به دست آورده، باعث شده دریافت مجوز حرفه‌ای را یک هدف مهم بدانیم.»

سعید فتاحی، رئیس سازمان فوتبال باشگاه استقلال در گفت‌وگو با «ایران»:

ورزشگاه‌های فوتبال ما از استانداردهای دنیا عقب‌تر است

پریسا غفاری/ زیرساخت‌های فوتبال ایران و فاصله ورزشگاه‌های کشور با استانداردهای کنفدراسیون فوتبال آسیا، بار دیگر به موضوعی بحث‌برانگیز تبدیل شده است. در شرایطی که بیشتر ورزشگاه‌های ایران شرایط لازم برای میزبانی مسابقات آسیایی را ندارند، معرفی ورزشگاه پارس شیراز به عنوان تنها استادیوم دارای استاندارد سطح B آسیا، پرسش‌هایی درباره وضعیت سایر ورزشگاه‌های کشور ایجاد کرده است. سعید فتاحی، رئیس سازمان فوتبال باشگاه استقلال، معتقد است برخی ورزشگاه‌های ایران از امکانات مناسبی برخوردارند و می‌توانند استانداردهای موردنظر را دریافت کنند. او همچنین از عقب‌ماندگی زیرساختی فوتبال کشور و عملکرد فدراسیون در این زمینه انتقاد دارد.

فتاحی در گفت‌وگو با «ایران» درباره معرفی ورزشگاه پارس شیراز به عنوان تنها استادیوم استاندارد ایران توضیح می‌دهد: «به نظرم ورزشگاه‌های امام رضا(ع)، نقش جهان و حتی ورزشگاه فولاد خوزستان، استادیوم‌های استانداردی هستند. فکر می‌کنم ورزشگاه پارس شیراز به دلیل اینکه استادیوم یکصدهزارنفری آزادی در مدار نبود، به عنوان تنها مکانی معرفی شد که می‌تواند استاندارد سطح B آسیا را دریافت کند. از این مسأله کاملاً تعجب می‌کنم.»

رئیس سازمان فوتبال استقلال با اشاره به امکانات ورزشگاه‌های مشهد و اصفهان ادامه داد: «ورزشگاه‌های ما در اصفهان و مشهد مسقف هستند و از نظر سیستم روشنایی و جایگاه ویژه نیز تکمیل شده‌اند. شاید تنها جایگاه بسیار ویژه را که یکی از الزامات مهم ورزشگاه‌ها محسوب می‌شود، نداشته باشند. البته از نظر استاندارد بودن ورزشگاه‌ها از دنیا بسیار عقب هستیم. این موضوع را پنج سال پیش، زمانی که در سازمان لیگ حضور داشتم، بارها مطرح کردم. اگر از همان زمان کار آغاز می‌شد، امروز با چنین مسائلی روبه‌رو نبودیم.»

او درباره احتمال گرفته شدن میزبانی مسابقات آسیایی از ایران نیز گفت: «باید تعداد ورزشگاه‌های دارای استاندارد سطح B را افزایش دهیم، اما آیا به ایران میزبانی می‌دهند که بخواهیم برای سال آینده نگران باشیم؟ البته ورزشگاه آزادی برای فصل جدید لیگ قهرمانان و لیگ نخبگان آسیا آماده می‌شود و استقلال و پرسپولیس از نظر میزبانی مشکلی نخواهند داشت.»

سعید فتاحی در ادامه به موضوع نداشتن ورزشگاه اختصاصی دو باشگاه پایتخت‌نشین پرداخت و گفت: «بسیاری از باشگاه‌های مطرح جهان استادیوم اختصاصی ندارند و ورزشگاه‌های شهرداری را به صورت سالانه اجاره می‌کنند و بخشی از درآمدزایی آن را به خود اختصاص می‌دهند. فعلاً ورزشگاه شهرقدس در اختیار شهرداری است و ما با اجاره از شهرداری منطقه، بازی‌های خود را برگزار می‌کنیم. ورزشگاه تختی نیز به دلیل فرسودگی سازه‌ها و مشکلات چمن، برای احیا هزینه بیشتری نسبت به ساخت یک استادیوم جدید نیاز دارد.»

علیرضا بابایی، مدیرعامل چادرملو در گفت‌وگو با «ایران»:

برای استانداردسازی ورزشگاه یزد به نیم‌همت پول نیاز داریم

گروه ورزشی/ تغییر معیارهای کنفدراسیون فوتبال آسیا در فرآیند صدور مجوز حرفه‌ای، بار دیگر موضوع زیرساخت‌های فوتبال ایران را به یکی از دغدغه‌های جدی باشگاه‌ها تبدیل کرده است. علیرضا بابایی، مدیرعامل چادرملو اردکان، در گفت‌وگو با «ایران» ضمن تشریح وضعیت ورزشگاه‌های کشور، معتقد است فدراسیون فوتبال باید برای اجرای این استانداردها از AFC فرصت بیشتری بگیرد. بابایی با اشاره به سخت‌گیری‌های جدید کنفدراسیون فوتبال آسیا در فرآیند صدور مجوز حرفه‌ای می‌گوید: «نماینده AFC در کارگاه اخیر درباره الزامات جدید و سخت‌گیری‌های صورت‌گرفته توضیح داد و حتی به احتمال ابطال تعداد زیادی از مجوزهای حرفه‌ای در سطح آسیا اشاره کرد. با توجه به شرایط موجود، بهتر است رکن صدور مجوز حرفه‌ای ایران رایزنی‌های بیشتری با کنفدراسیون انجام دهد تا زمان و فرصت بیشتری در اختیار باشگاه‌ها قرار بگیرد. واقعیت این است که با توجه به شرایط اقتصادی کشور و مشکلات زیرساختی، بسیاری از تیم‌ها توان مالی لازم برای تجهیز ورزشگاه‌های خود را ندارند و نمی‌توان انتظار داشت همه این الزامات در مدت کوتاهی اجرایی شود.»

مدیرعامل باشگاه چادرملو درباره وضعیت زیرساخت‌های ورزشی استان یزد و هزینه‌های مورد نیاز برای استانداردسازی ورزشگاه نصیری می‌گوید: «ارتقای سطح ورزشگاه‌ها امکان‌پذیر است، اما مسقف‌سازی جایگاه‌ها و تأمین تجهیزات مورد تأیید AFC به برنامه‌ریزی و همکاری مسئولان استانی و شهری نیاز دارد. در حال حاضر ورزشگاه نصیری تنها مجموعه مناسب استان یزد محسوب می‌شود، اما برای رساندن آن به استانداردهای مورد نظر باید حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلیارد تومان، نزدیک به نیم‌همت، فقط برای نورافکن‌ها و دوربین‌ها هزینه کرد. البته در این زمینه با استاندار و شهردار یزد صحبت‌هایی داشته‌ایم تا زمینه همکاری فراهم شود. برای تحقق این هدف به حمایت بیشتری نیاز داریم.»

بابایی واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها را نیز راهکاری مؤثر برای بهبود شرایط مالی و زیرساختی می‌داند. او در این باره تأکید می‌کند: «خوشبختانه وزیر ورزش موضوع واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها را به‌صورت جدی دنبال می‌کند. این اقدام می‌تواند در افزایش مسئولیت‌پذیری باشگاه‌ها، نگهداری و توسعه زیرساخت‌ها و تأمین الزامات مجوز حرفه‌ای تأثیرگذار باشد. باشگاه‌ها در صورت واگذاری ورزشگاه می‌توانند با سرمایه‌گذاری و تجهیز آن، شرایط میزبانی مسابقات داخلی و آسیایی را فراهم کنند و با مدیریت مناسب، از ظرفیت مجموعه برای درآمدزایی نیز بهره ببرند. متأسفانه بیشتر باشگاه‌های ما به دلیل ساختار خصولتی، هزینه‌های زیادی دارند، اما در بخش درآمدزایی عملکرد مطلوبی ندارند.»